

ORDO PAENITENTIAE

ORDNING FÖR BOT

DEN HELIGA KONGREGATIONEN FÖR GUDSTJÄNSTLIVET

Prot. N. 800/73

DEKRET

Vår Herre Jesus Kristus åstadkom genom sin döds och sin uppståndelses mysterium försoning mellan Gud och människor (jfr Rom 5:10). Denna försoningens tjänst har anförtrotts av Herren åt kyrkan, särskilt åt apostlarna (2 Kor 5:18 ff.). Hon skulle fullgöra denna tjänst genom att förkunna frälsningens glädjebud för människorna och döpa dem i vatten och den helige Ande (jfr Matt 28:19).

På grund av mänsklig svaghet händer det emellertid att de kristna ”överger sin första kärlek” (jfr Upp 2:4), ja, att de genom att synda bryter sitt vänskapsband med Gud. Därför instiftade Herren ett särskilt botens sakrament för att förlåta synder som begåtts efter dopet (jfr Joh 20:21–23). Kyrkan har under tidernas lopp troget firat detta botens sakrament, visserligen på olika sätt men med bevarande av dess väsentliga beståndsdelar.

Andra Vatikankonciliet bestämde följande: ”Ritualet och texterna för botens sakrament skall revideras på så sätt att de klarare uttrycker sakramentets natur och verkan.”¹ Med tanke på detta har den heliga kongregationen för gudstjänstlivet omsorgsfullt arbetat fram en ny ordning för bot, för att de troende bättre skall förstå den sakramental handlingen.

I denna ordning har förutom ordning för enskild bikt och avlösning införts en ordning för bikt och avlösning av flera penitenter, detta för att framhäva sakramentets gemenskapsaspekt. I denna infogas den enskilda bekännelsen och avlösningen i en Ordets gudstjänst. Dessutom har för vissa fall utarbetats en ordning för att rekonciliera flera penitenter genom allmän syndabekännelse och avlösning, i enlighet med de pastorala riktlinjer för allmän sakramental avlösning som den heliga kongregationen för tros läran utfärdat den 16 juni 1972.²

Det är en hjärteangelägenhet för kyrkan att kalla sina troende till omvändelse och förnyelse. Hon vill att de döpta som fallit i synd efter dopets bad skall erkänna sina synder mot Gud och nästan och i hjärtat göra verklig bot. Hon vill förbereda dem att fira botens sakrament och uppmanar dem att ibland delta i botgudstjänster. Därför har denna heliga kongregation utfärdat föreskrifter för hur sådana gudstjänster skall hållas och lagt fram exempel eller förslag som biskopskonferenserna kan anpassa efter de behov som föreligger i deras regioner.

Påven Paulus VI har med sin auktoritet stadfäst denna ordning för bot och befallt att den skall publiceras. Den skall ersätta de ordningar med avseende på detta som finns i hittills gällande romerska rituale. Denna ordning som utarbetats på latin, kan så snart den utkommit, översättas till respektive folkspråk. Sedan översättningarna godkänts av biskopskonferenserna och bekräftats av den Apostoliska stolen kan de träda i kraft.

Alla häremot stridande bestämmelser upphävs härmed.

¹ Jfr Andra Vatikankonciliet, Konstitution om den heliga liturgin *Sacrosanctum Concilium*, n. 72: AAS 56 (1964), 118.

² Jfr AAS 64 (1972), 510–514.

Den heliga kongregationen för gudstjänstlivet,

2 december 1973, första söndagen i advent

På påvens särskilda uppdrag

JEAN Card. VILLOT
Kardinalstatssekreterare

+ A. BUGNINI
Titulärkebiskop av Diocletiana
Sekreterare i den heliga kongregationen för gudstjänstlivet